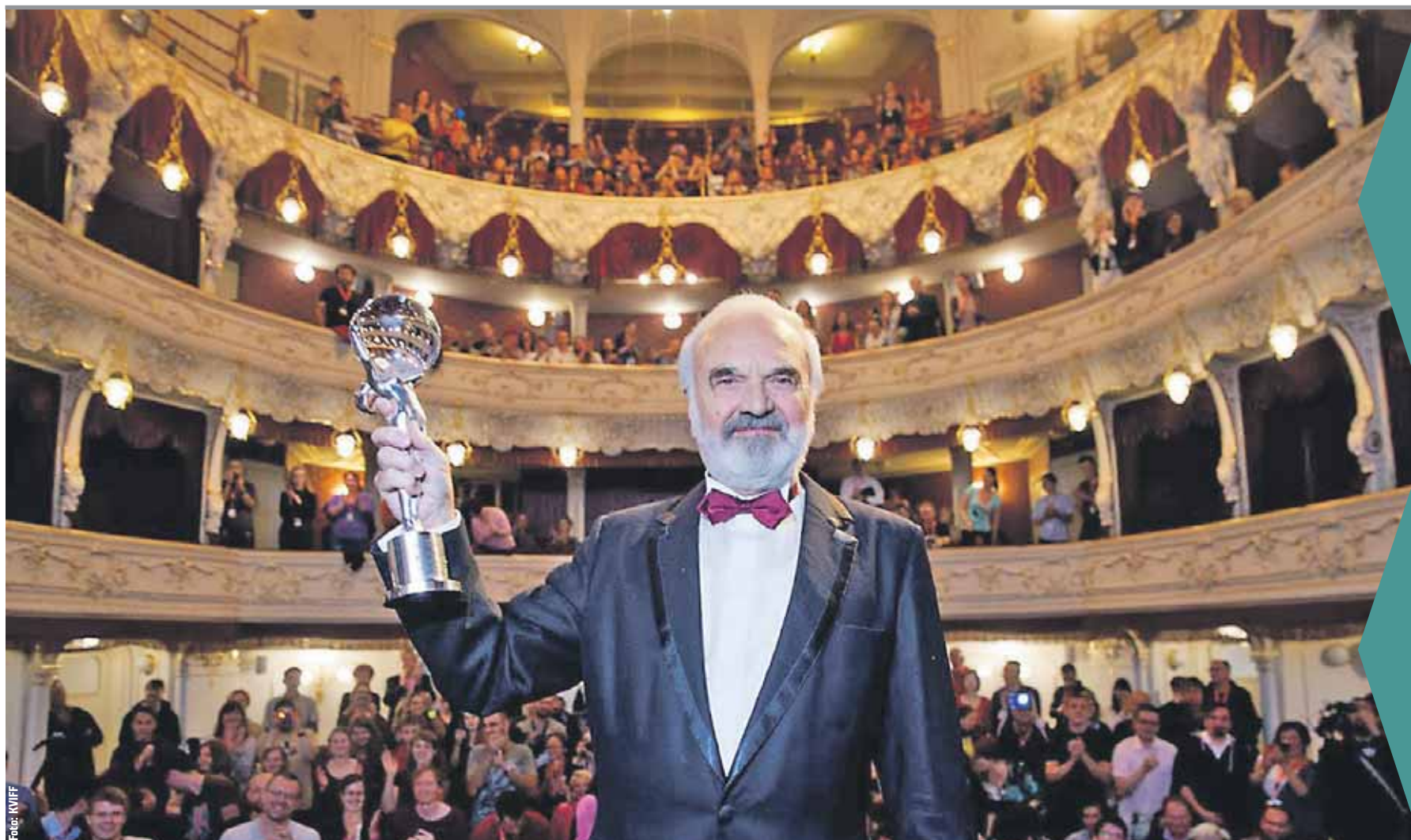

„Píšu útešné filmy, protože bezútešnosti je dost,“ prohlásil herec a scenárista Zdeněk Svěrák včera v Městském divadle. Diváci vzdali čerstvému držiteli Glóbu hold potleskem vestoje.

ZDENĚK SVĚRÁK VČERA V MĚSTSKÉM DIVADLE PŘED PROJEKČÍ KOMEDIE **VRCHNÍ, PRCHNI** PŘEVZAL CENU PREZIDENTA FESTIVALU ZA PŘÍNOS ČESKÉ KINEMATOGRAFII

PO STRNIŠTI BOS AŽ PRO GLÓBUS

Není snad nic, na co by **ZDENĚK SVĚRÁK** sáhl a nedařilo se mu – jeho filmy, divadelní hry i písničky zlidověly. Včera Jiří Bartoška předal jednomu z nejoblíbenějších českých scenáristů, herců a divadelníků Zlatý glóbus, slavnostní odpoledne pak pokračovalo promítáním komedie **VRCHNÍ, PRCHNI**. Ta byla roku 1980 natočena podle prvního samostatného scénáře Zdeňka Svěráka.

Adéla Kabelková
Klára Kolářová

Je pravda, že Ladislav Smoljak první verzi scénáře k *Vrchní, prchni* odmítl?

Já ten film původně zamýšlel pro Jiřího Menzela, jenže ten to točit nechtěl. Na premiéře mě potom vzal za ruku a povídá: „Vidiš – takhle krásně bych to neudělal.“ Láďa to naopak točit chtěl, ale nepřál si, aby šlo o prvoplánovou komedii. Dost jsme se kvůli tomu hádali. Já si třeba představoval, že hlavní roli bude hrát Petr Nárožný, v té době vnímaný jako přímočarý komik. Láďa ale chtěl někoho civilnějšího, kdo nebude vzbuzovat smích na první pohled, a vybral si Josefa Ahrháma. Když jsem ho uviděl na plátně, bylo to jiné než moje původní představa, ale výborné. Přeli jsme se taky o název filmu – Láďovi přišla rýmovačka *Vrchní, prchni* hloupá, něco jako Haha, koukejte, komedie! Ale nakonec jsem si to uhlájl.

Jak se točila slavná prchací scéna, která se odehrává na karlovarské kolonádě?

Při natáčení jsem nebyl, ale potom na

plátně mě šokovalo, jak z toho Smoljak dokázal udělat velkolepou americkou honičku, a přitom zachovat promyšlenou stylizaci, obrazovou krásu, kterou ta scéna má nejen díky lázeňské kulise, ale i protože jsou všichni stejně oblečení. Dobrý nápad bylo také podbarvit ji Severním větrem, tedy smutnou, pomalou písničkou. Škoda, že jsem na to nepřišel já!

Míval jste nedorozumění s režiséry?

Spory... byly. Když jsme točili film *Jára Cimrman ležící, spící*, rozmlouval jsem Láďovi scénu s lovem, kde se střelí na zajíce a jsou vidět umírající zvířata. Tvrdil jsem, že to do komedie nepatří, ale Láďa trval na svém, chtěl, aby to předjímallo blízkost války. Tuhle část filmu nemám rád a vždy od zapnuté televize odcházím.

Známa je vaše umělecká neshoda se synem Janem Svěrákem ohledně *Vratných lahví*. On tvrdí, že vaše scénáře postrádají drama. Není to naopak něco, co českému divákovi konvenuje?

Já jsem divákovu harmonizující člověk. Nevyhledávám hádky, spory. Lidská nenávisť je něco, o čem psát nechci. Jenže ve fil-

mu to může být nedostatek. Nejvíce je to asi vidět na *Tmavomodrém světě*. Je mi vyčítáno, že jde o válečné drama, které drama postrádá. Ale já bych to jinak nenapsal. Stál jsem totiž před jiným úkolem než třeba autoři písniček o pěchotě nebo o dělostřelcích. Je to příběh o stíhačích, sólistech, kteří nežijí v zákopecích, ale chodí v Londýně do barů, mají ženské a žijí naplno. A do válečné vřavy jdou tak na tři čtvrtě hodiny, co jim stačí benzin, a tam jsou zase úplně sami.

Je ještě filmový žánr, který vás láká a dosud jste si ho nezkusil?

Ve svém věku už nemám takové sny. Mám skromnější cíle – udržet se při duševním a tělesném zdraví a taky, aby divadlo ještě nějakou chvíli fungovalo a těšili se z něho jak diváci, tak my herci. A abych třeba ještě napsal filmový scénář podle knížky *Po strništi bos*.

Knížky se prodalo přes 60 000 výtisků a získala titul Český bestseller 2013, takže diváky by si snímek jistě našel. Točil by to váš syn?

Ano, on si to u mě kdysi objednal. Ještě než to byla knížka, šlo o námět k filmu, ale Janovi se nezdál. Tak jsme látku nechali deset let u ledu. Honza mi říkal: „Táto, neboj se s těma příbuznými nakládat, jako by to příbuzní nebyli. Nepiš jenom o tom, co se stalo, udělej z toho drama.“ Mně se do toho dlouho nechtělo, nedovedl jsem si představit, že nechám někoho padnout ve

válce, když ji přežil. Ale po deseti letech už jsem to bral jako cizí text a měl jsem od toho potřebný odstup.

A v knížce *Po strništi bos* jste svým vzpomínkám věrný?

Ano i ne. Ale podstata je věrná. Zachycuje dobu, kdy jsme se s rodiči přestěhovali z Prahy na venkov. Já byl tenkrát zakřiknuté dítě. Jak mi umřel brácha, ještě než jsem se narodil, byli na mě rodiče přepatrní – pořád samé nikam nechoď, do něčeho se nepleť, ať se ti nic nestane. Venkov pro mě byla dobrá injekce. Dostal jsem se do partičky kluků a snažil se mezi nimi přestat být Pražák a začít chodit bos. Tenkrát vždy k podzimu začínalo období klukovských válek, létaly v nich kameny. Kluci z náměstí proti nám z okraje. A my jsme vždycky prohráli, protože nás bylo méně.

Jaký byl první film, který jste viděl?

Diapozitivy, které v místním venkovském kině promítal pan lékárník ze svých cest. Za protektorátu jsme pak byli se školou na *Pantátovi Bezouškově* a po válce mě zasáhla americká disneyovka *Sněhurka a sedm trpaslíků*. A potom *Lassie se vrací*. Podobný dopad jako filmy ale na mě mělo i loutkové divadlo, které jsem viděl v podání společnosti Matěje Kopeckého. Byl jsem jím tak okouzlený, že jsem z brambor vyřezal hlavičky a hned druhý den jsem s nimi hrál pro místní děti. To bylo vlastně moje první veřejné vystoupení. ■

ENGLISH INSIDE

Interview with
Misunderstood director
Asia Argento

English Section, page 1

The ebbs and flows
of short films

English Section, page 2

Jan Švankmajer's
inspired lunacy

English Section, page 4

UVNITŘ ČÍSLA

Program na zítřek /
Program for tomorrow
strana / page 5, 6, 7, 8

Alice Rohrwacher
o *Zázracích*
strana 3 / page 3

Sherry Lansing o lásce,
filmech a druhé kariéře
strana 2 / page 2

AKTUÁLNĚ

V **15.00** si přijďte do Domu České televize s dokumentaristou **Bohdanem Bláhovcem** popovídat o jeho dokumentu *Show!*, v němž představil dívčí skupinu 5Angels a jejího trochu zvláštního manažera. ■

V **16.00** si v Reflex Pointu (rovněž 1. patro Thermalu) pořídte selfie se členy **Cirkus La Putyka**, který ve Varech už třikrát vystoupil se svou show *Dolls* a ježž dnes o půlnoci přivítáme v Městském divadle naposledy. ■

Svůj sci-fi thriller *Snowpiercer*, jehož vizuální podobu má na svědomí vynikající český production designer Ondřej Nekvasil, uvede dnes v 19.30 ve Velkém sále režisér **Joon-ho Bong**. ■

KVIFF TALKS

Chcete se učit od mistra thrilleru? Toužíte se dozvědět, jak vyděsit kinosál plný lidí bez využití 3D triků a zvláštních efektů? **Dnes v 15.00** se výjimečně ve Vodafone Lounge v 1. patře Thermalu můžete setkat s režisérem *Francouzské spojky* nebo *Vymítače ďábla* **Williamem Friedkinem**, čerstvým držitelem Křišťálového glóbu za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii. Jeho drama *Mzda strachu* uvidíte na festivalu ještě zítra, ve 21.30 v Kině Čas. ■

DÁME FILM

EVA JOSEFÍKOVÁ
sprinterka z *Fair Play*

Zítra bych ráda šla na Zvjagincevovo drama *Leviatan*. Na DAMU jsem totiž nedávno nastudovala scénické čtení výborné hry Romana Sikory *Snídaně s Leviatanem* a dost mě zajímá, jestli má s filmovým *Leviatanem* něco společného. V Sikorově hře mocný Leviatan, archetypální netvor, kterého nikdo nikdy neviděl, tahá za nitky lidí-loutek a oni jsou mu ještě vděční za to, že s nimi manipuluje. Jsem zvědavá, jestli bude ruský režisér podobně společensky kritický. ■

LEVIATAN

12. 7. 18.30 Městské divadlo

JUDIT BÁRDOS

běžkyně z *Fair Play* a klavírní virtuoska ze snímku *V tichu*

Zítra se naposledy promítá náš film *Fair Play*, na který vás zvu a který soutěží mimo jiné i s *Volným pádem*, nejnovějším snímkem Györgyho Pálfiho. Ajaj, můžu vůbec na našeho konkurenta upozorňovat? Příběhy sdružené do *Volného pádu* mě moc zajímají, před lety mě nadchla Pálfiho *Taxidermia* a vím, že i jiné jeho filmy byly mimořádně zajímavé, takže vřele doporučuju. ■

VOLNÝ PÁD

11. 7. 13.00 Pupp
12. 7. 17.00 Kino Drahomíra

ROZHOVOR

BYLA JSEM PŘÍŠERNÁ HEREČKA

Foto: Jan Handrejch

„Řekla jsem mu ‚Ahoj‘ a za dvanáct týdnů byla svatba,“ vzpomíná na lásku jako trám Sherry Lansing. Její vyvoleným a posléze manželem je režisér William Friedkin, čerstvý držitel Křišťálového glóbu.

Producentka **SHERRY LANSING** je v branži amerických filmových producentů velká celebrita a její příjezd na festival je událost podobného významu, jako kdyby na karlovarskou konferenci o moderních technologiích zavítal Bill Gates. Lansing má, stejně jako její manžel William Friedkin, svou hvězdu na hollywoodském chodníku slávy – byla totiž první ženou, která kdy řídila hollywoodské filmové studio.

Veronika Bednářová

Mezi úspěchy Sherry Lansing patří mimo jiné *Osudová přitažlivost*, kterou odmítlo pětadvacet režisérů, *Forrest Gump*, *Statečné srdce* či *Titanic*. V roce 2005 rezignovala na pozici generální ředitelky Paramount Pictures a založila The Sherry Lansing Foundation, nadaci podporující mimo jiné výzkum rakoviny.

V roce 1980, když jste byla jmenována šéfproducentkou, o vás deník New York Times napsal článek s titulem: Bývalá modelka a herečka se stala šéfkou 20th Century Fox. Víte, že jste je mohla žalovat?

Teď už ano, ale tehdy jsem byla tak pitomá, že mě to ani nenapadlo. Přitom jsem za sebou měla patnáct let práce, bylo mi pětadvacet, na hlavní producentku jsem se vypracovala od píky, přesněji od posudkářky. Neměla jsem v té době moc vysoké sebevědomí, stávalo se, že jsem chtěla zvýšit plat a šéfové mi řekli: „Vám ne, vy to nepotřebujete, to jen muži, co živí rodinu.“ Až časem jsem se začala ohrazovat – dělám stejnou práci, chci stejné peníze jako oni! Sebevědomí se mi zvýšilo i zkušenostmi – když jsem po dvanácti letech ve firmě 20th Century Fox přešla jako ředitelka do Paramountu, lidi mi často tvrdili, že něco nejde zařídít. Já jim však mohla říct: „Ale jde! Já

taky produkovala filmy!“ Obecně si myslím, že když máte štěstí na skvělé rodiče, sebevědomí přijde samo.

Vy jste však takové štěstí neměla.

Táta umřel, když mi bylo devět let. Strašně jsem ho milovala, dívali jsme se spolu na grotesky Charlieho Chaplina a Harolda Lloyd, vidím to jako dnes. Pamatuju se, jakou měl z filmů radost... Hodně mě ovlivnila moje silná, optimistická, nezdolná maminka. Když nejste houževnatí, nemůžete točit filmy.

Do Hollywoodu jste se kdysi dostala jako učitelka...

Přišla jsem do Hollywoodu především jako naprostý zelenáč, úplně nepřipravená, všechno jsem se učila za pochodu.

Dělal jsem učitelku na střední škole a taky obcházela castingy – chtěla jsem se stát herečkou, žádnou jinou filmovou profesi jsem neznala. A že jsem byla příšerná herečka!

Přesto vám Howard Hawks, slavný hollywoodský režisér mimo jiné filmu *Páni mají radši blondýnky*, udělal scénu, když jste mu oznámila, že s herectvím končíte.

No jo, to je slavná historka. Poté, co jsem Hawksovi řekla, že místo herectví odcházím do Hollywoodu číst scénáře a psát na ně posudky za pět dolarů na hodinu, strašlivě se rozčílil. Když jsem mu pak po letech, už jako šéfproducentka, volala, snažila jsem se ho uchlácholit: „Snad jsem zas tak špatně neskončila, nemyslíš?“ On ale trval na svém, jako herečka bych prý byla lepší.

Proč jste se vlastně ucházela zrovna o pozici posudkářky?

Studovala jsem divadlo a angličtinu,

byla jsem schopná číst scénáře, něco si o nich myslet a ještě každý týden vidět v kině několik nových filmů. Mé původní jazykové vzdělání mi sice nepomohlo s filmovou produkcí, ale naučilo mě rozumět síle příběhu, vyhmátnout dobrý scénář. Víte, já své zaměstnání strašně milovala. Celý život jsem vysedávala při natáčení, sledovala stavbu dekorace, režiséra při práci... No a teď mě zase nesmírně baví být za jednoho režiséra vdaná.

V čem jsou si podobné vaše dvě kariéry, tedy role producentky a filantropky, která mimo jiné spoluzaložila superúspěšný charitativní televizní pořad?

V obou profesích už jsem milionkrát slyšela: „Sherry, tohle rozhodně, ale opravdu v žádném případě, nikdy nebude fungovat.“ Moje nejúspěšnější filmy byly často ty, které nikdo nechtěl, jen já. Při práci na projektu *Postav se rakovině*, *Stand up to Cancer*, jsem cítila podobnou umanutost, jako by to byl krásný, malý film, který si zaslouží, aby vznikl. A nakonec se z toho stal trhák! Vše, co jsem se naučila ve filmovém byznysu, teď mohu uplatnit ve své druhé kariéře.

Předpokládám, že nejčastěji jste slova „Tohle nebude fungovat“ slyšela při přípravě filmu *Osudová přitažlivost*.

Ten mi vrátilo snad pětadvacet režisérů a opravdu hodně hereček odmítlo hrát postavu, kterou nakonec ztvárnila Glenn Close. Nabízela jsem scénář všem studiím a všude mě s ním nejmíň dvakrát vyhodili. Byl to nekonečný příběh. Zůstal s námi jen herec Michael Douglas, který stál u projektu téměř od začátku a věřil mi.

Jak jste se seznámila se svým manželem, Williamem Friedkinem?

Když mi bylo třicet, psala jsem posudky na scénáře a viděla v kině *Vymítače ďábla* od jistého Friedkina a řekla si: „Přesně takové fantastické filmy bych jednou chtěla produkovat!“ A přitom to zprvu nebyl úspěch ani komerční, ani kritický – i když teď, o čtyřicet let později, je to tak slavný film. Celá ta léta jsme o sobě s manželem věděli, ale osobně jsme se neznali. Potkali jsme se až na jednom večírku po udílení Oscarů v roce 1991. Viděla jsem tam roztomilého chlapíka, řekla mu „Ahoj!“ a za dvanáct týdnů jsme se vzali. Byla to dobrá volba. Právě teď ve Varech, v tomhle krásném městečku, slavíme třídvacáté výročí svatby. ■

TABULKA KRITIKŮ

Milí čtenáři, s pomocí renomovaných filmových kritiků z celého světa jsme pro vás sestavili tabulku, která hodnotí letošní soutěžní snímky. Nejvíce bodů je 5, nejméně 1. A hodnotí se jen ty filmy, které jste již měli možnost zhlédnout. Kdo se stane vítězem hlavní soutěže v očích novinářů?	Příklychenie / Adventure / Dobrodružství	Díra u Hanušovic / Nowhere in Moravia / Díra u Hanušovic	Du goudron et... / Patchwork Family / Dehet a peří	Fair play / Fair play / Fair play	Je suis à toi / I'm Yours / Jsem tvůj	Low Down / Low Down / Až na dno	Paris of the North / Paris of the North / Paříž Severu	Rocks in My Pockets / Rocks in My Pockets / Šutry v kapsách	Simindis kundzuli / Corn Island / Kukuřičný ostrov	Szabadesés / Free Fall / Volný pád	La tirisia / Perpetual Sadness / Smutek bez konce	Welcome Home / Welcome Home / Welcome Home
Ronald Bergan, MOFFEM, FEDEORA, Francie	3,5	2	2,5	3	3	4	1,5	3	4		4,5	
Piotr Czerkawski, Dziennik, Polsko	3	4	4		3		3					4
Natascha Drubek, Artmargins.com, Německo	2	3,5				3,5		4			3	
Dubravka Lakić, Politika, Srbsko	2,5	2,5	3,5	3	2	2,5	3	2,5	5	3	4	3,5
Hala El Mawi, Le Progrès Égyptien, Egypt	2	4	3		2,5	3	3	3,5	4,5		4,5	3,5
Věra Mišková, Právo, ČR		4	2	3	3	3	3,5		4		3	
Jerzy Plazewski, Kino, Polsko	3,5	3,5	4	3	1,5	3,5	2,5	4,5	5	2	3	3,5
David Rams, Movienerd.de, Rakousko	2,5		1,5		3	2,5	3	3,5		3	2,5	
Umberto Rossi, Cinemaeteatro.com, Itálie	1	2	2	3	2	2	2		4	4	4	3
Stas Tyrkin, Komsomolskaja pravda, Rusko	3	3	3	2	4	4	4	3	3,5		3,5	
Zbyněk Vlasák, Festivalový deník, ČR	2	3	2	2,5	3	3	2,5	3	4	5	3	4
PRŮMĚR	2,5	3,15	2,75	2,79	2,7	3,1	2,8	3,38	4,25	3,4	3,5	3,58

OSOBNOST DNE

JÁ A VČELY, TA DIVOKÁ STVOŘENÍ

Druhý celovečerní film talentované italské režisérky **ALICE ROHRWACHER** se jmenuje **Zázraky**. Už v Cannes, kde měl premiéru, okouzлил diváky i porotu, která ho pak odměnila Velkou cenou. Uspěl mimo jiné díky skvělým hereckým výkonům – září tu režisérčina sestra Alba i „nejkrásnější žena na světě“ Monica Bellucci.

Zbyněk Vlasák

Hrdinové vašeho snímku bydlí na včelařské farmě. Proč jste pro ně vybrala právě toto prostředí?

Můj snímek není autobiografický, ale když píšete scénář, často používáte něco, co už dobře znáte, k prozkoumávání nových věcí. Můj otec byl včelař a se sestrou Albou, která je profesionální herečka a ve filmu ztvárnila jednu z rolí, jsme vyrůstaly na podobné farmě jako postavy ze *Zázraků*. Včely odjakživa vnímám jako divoká stvoření, která se vymykají jakékoliv kontrole. Jsou svobodné, mohou se rozletět kamkoliv. Vám nezbývá než je prosit, aby ještě chvíli zůstaly s vámi. Třeba proto, že jim vytvoříte co nejlepší prostředí. *Zázraky* jsem se snažila natočit podobně – jako příběh, nad kterým pak divák v kině nemá kontrolu. Vybudovali jsme pro něj nějaké prostředí, a jestli s námi chce zůstat, zůstane, ale chce-li odejít, může.

Hlavní dětskou hrdinku jste pojmenovala Gelsomina. Je to odkaz na Felliniho *Silnici*?

Jména všech čtyř dcer ústředního páru jsou inspirována postavami ze slavných italských filmů a písní. Jméno Gelsomina jsem nezvolila proto, že bych milovala Felliniho. I když ho samozřejmě miluju. Neměla jsem ve scénáři prostor vysvětlovat minulost jejich rodičů a prostřednictvím jejich volby jména Gelsomina jsem mohla dát najevo, že mají rádi kulturu a krásu a že jen nepracují od rána do večera, jak by se z děje *Zázraků* mohlo zdát.

Je pro mladou režisérku, jako jste vy, skvělá tradice italské kinematografie spíše přítěží, nebo ulehčením?

Požehnáním! Bez režiséru jako Fellini bych možná ani neměla ráda film. Nepotřebuju s ním soutěžit – kinematografie není žádný závod, mnohem víc jde o společné objevování nových obzorů.

V Cannes jste prohlásila, že váš film je také o tom, jak se venkovská krajina postupně mění v zábavní park. Co jste tím myslela?

Mám k venkovu stále vřelý vztah a mrzí

Alice Rohrwacher se v *Zázracích* vrátila ke včelařství, které si dosyta užila už jako malá.

mě, když vidím, jak ho ničíme. Nevnímáme ho jako celek, který by byl organický a uvěřitelný, máme tendenci si z něj vybrat jen jednotlivosti, které nám připadají povědomé a lehce zařaditelné. Jako když v mém filmu přijede na venkov televizní štáb a pořádá pro místní farmáře absurdní televizní reality show, kde má každý prezentovat, jak moc se cítí svázán s místními tradicemi. Z nějakého celku se vybere malý kus, zabalí se do známého tvaru a prodá dál, v tomto případě televizním divákům.

A proč se to všechno podle vás děje?

Protože máme problém s krásou – krásu je něco nesmírně komplexního, což nás děsí. Snažíme se ji nějak rozparcelovat, rozdrobit, pojmenovat. Víte, proč mám ráda kinematografii? Právě kvůli její komplexnosti. Ve filmu dokážete do jedné scény vložit různé postavy, jejich vztahy, protichůdné pocity a ve

výsledku vytvořit svět, kterému pak jako divák můžete věřit.

Když mluvíme o kráse, do role průvodkyně oné televizní show jste obsadila Moniku Bellucci. Proč jste si vybrala zrovna ji?

Je to prostě nejkrásnější žena na světě, vypadá spíš jako pohádková bytost než jako člověk z masa a kostí. Zároveň je v Itálii neuvěřitelně slavná, takže jakmile se ocitne na plátně, dodá příběhu úplně novou dynamiku. Její televizní moderátorka není špatný člověk, je jen nešťastná. Ve svém světě postrádá něco skutečného, třeba pravdivost, kterou by právě malá včelařka Gelsomina a její rodina mohly rozdávat. ■

ZÁZRAKY

12. 7. 9.30 Malý sál

EVA ZAORALOVÁ EXKLUZIVNĚ
PRO FESTIVALOVÝ DENÍK

KDYŽ ČESKÝ LEV POTKÁ DONATELLOVA DAVIDA

Ředitelka Evropské filmové akademie Marion Döring (vlevo) se svou českou kolegyní, někdejší uměleckou ředitelkou MFF KV Evou Zaoralovou.

Umělecká poradkyně festivalu **Eva Zaoralová** se včera sešla se svou dlouholetou kolegyní **Marion Döring**, ředitelkou Evropské filmové akademie (EFA), jež má na 49. ročníku MFF KV jubilejní – desáté – výroční zasedání. Rozhovor nám Eva Zaoralová zdokumentovala do Festivalového deníku.

Vzpomínáš si, kdy jsi byla v Karlových Varech poprvé?

Dokonce si to pamatuji úplně přesně. Bylo to v roce 1994: zrovna jsem viděla v kině nějaký film natáčený v Karlových Varech a říkala jsem si, jak by bylo fajn se do toho krásného města podívat. A druhý den mi od tebe dorazilo pozvání na festival.

Od té doby k nám jezdíš pravidelně každý rok, přitom v rámci své funkce cestuješ po takřka všech evropských festivalech. Jak se ti ten náš jeví v jejich kontextu?

Karlovarský festival má neopakovatelnou atmosféru. Cannes je strašlivě hektické a nepřehledné, Berlín zase upjatý až kožený, zatímco tady u vás je všechno méně formální, přátelštější. Vždycky se tu cítím dobře.

Takže proto jsi do Varů začala svolávat zástupce evropských filmových akademií na pravidelné výroční zasedání?

Určitě. Letos se tu scházíme už podesáté, a zatímco poprvé nás tu bylo jen pár, s rostoucím počtem filmových akademií je nás každý rok víc a všichni se

hned po festivalu těšíme na příští setkání.

Přestože trvá pouhý den?

I tak krátké zasedání dává možnost vyměňovat si zkušenosti mezi jednotlivými akademiemi. Jak víš, každá z nich uděluje ve své zemi národní filmovou cenu – u vás je to Český lev, v Itálii Donatellův David, ve Španělsku Ceny Goya, v Rusku Ceny Nika. Na našich setkáních máme příležitost porovnat své zkušenosti nebo společně hledat řešení problémů, ale také navazovat spolupráci mezi akademiemi, například těmi ze sousedících zemí. Kromě toho na schůzkách představují zástupci nových evropských akademií jejich strukturu a činnost.

Jako ředitelka Evropské filmové akademie ta setkání zastřešuješ?

Přesně tak – a společně s Nikolou Joetze, která schůzky koordinuje, seznamujeme účastníky mimo jiné s agendou Evropských filmových cen. Vedle toho s nimi řešíme přípravu workshopů s vítězi cen nebo s jejich filmovými lekcemi a další aktivitu EFA. ■

DIVÁCKÁ CENA AUDIENCE AWARD **PRÁVO**

Známkování: 1 výborný, 2 dobrý, 3 průměrný, 4 slabý

Průměrné hodnocení

1	MAGICKÝ HLAS REBELKY Magický hlas rebelky	1,12
2	OSTŘE SLEDOVANÉ VLAKY Ostře sledované vlaky	1,14
3	BOYHOOD Chlapectví	1,22
4	I ORIGINS I Origins	1,22
5	WHAT WE DO IN THE SHADOWS Co děláme v temnotách	1,22
6	UTÓLEET Další život mého otce	1,24
7	'71 71	1,26
8	STILL LIFE Zátěží	1,26
9	FAIR PLAY Fair Play	1,28
10	SIXTEEN Šestnáct	1,30

INSTAGRAMIÁDA #TAKOVIJSMEBYLI

FESTIVALOVÝ DENÍK PRO VÁS PŘICHYSTAL POSLEDNÍ, OSMÉ KOLO INSTAGRAMIÁDY

Taková byla trojice dívek na festivalu před deseti lety...

... a takové jsou Petra, Kateřina a Nikola dnes.

ZA CHYBY SE PLATÍ

Včerejší soutěž o nejlepší fotky dne s tématem **#show!** skončila pěknou kocovinou. Došel nám milion (doslova!) fotek, jelikož má Instagram fobie z interpunkčních znamének a na nějaký vykřičník se nám vykašlal. Když jsme zkusili pomoci chytrých programů a programů vydolovat konkrétnější fotky, zjistili jsme, že deštivé počasí ubralo na kreativitu nám všem.

Vítěze pro tentokrát s velkou omluvou nevyhlásíme.

Instagramiáde dáváme sbohem a šáteček posledním tématem **#takovijsmebyli**. Inspirovat se můžete trojicí dívek, které se na karlovarském festivalu vyfotily poprvé před deseti lety a podruhé letos. Rozdíl tam je, že? Tak co, kdopak z vás se během festivalu vůbec nezměnil?

A kdo nám pošle své aktuální fotky, ale v oblečení, které nosil v páté třídě? Trička Kelly Family, fialové elastiky a prestižky s fosforeskujícími tkaničkami vítány!

Autoři tří nejlepších fotografií označených **#takovijsmebyli**, které **dnes po 17. hodině** opět vybere fotoeditor festivalu Tomáš Tesař, dostanou dvě vstupenky na zítřejší **Ostře sledované vlaky (12:30, Kino Čas)**, kde uvidí, jak moc nesmělý byl v otázce žen panický Miloš Hrma. K tomu se můžou těšit i na

poukázku na vyvolání dvanácti polarooidových fotografií zdarma na webových stránkách vyvolej.to (kódy budou úspěšným výhercům posílány přímo na stránky Instagramu). Vítěz navíc obdrží i pěkný filmový suvenýr! A protože jde o poslední téma Instagramiády pro letošní rok, máte poslední šanci vyhrát hlavní cenu pro vůbec nejlepší zaslouhou fotografií celého festivalu, a to balíček v hodnotě 5 000 Kč od firmy Profimed, specialisty v oblasti zubní hygieny. Už v sobotu!

FILM JE JAKO LIDSKÁ BYTOST

PADAJÍCÍ HVĚZDA

11. 7. 16.00
Městské divadlo

Prezident Hlavní poroty Luis Miñarro a jeho čtyři kolegové rozhodnou, kdo si odveze domů Křišťálový glóbus.

Producent, režisér, kritik a milovník filmu **LUIS MIÑARRO** je letošním prezidentem Hlavní poroty a také producentem snímku *Utiš vodu* zařazeného do sekce Horizonty. Na festival přivezl i svůj hravý režijní debut *Padaající hvězda*, podobenství odehrávající se na španělském královském dvoře na konci devatenáctého století.

Kristýna Pleskotová

Padaající hvězda je poměrně komplikovaný, vizuálně vytříbený a až surrealisticky odpoutaný snímek. Jaký byl váš autor-ský záměr?

Chtěl jsem natočit film o italském aristokratovi Amadeovi I. Savojském, který vládl Španělsku od roku 1870 a na trůně vinou intrik vydržel pouhé tři roky. Jeho příběh jsem využil jako analogii k současné politické situaci v zemi. Použil jsem hned několik filmových stylů – melodrama, muzikál i komedii, zohlednil jsem politickou i historickou tematiku. Tímto přístupem jsem chtěl poukázat i na to, že realita není tak pevná a neměnná, jak si často myslíme.

Na festivalu se představíte také v roli vrchního porotce. Změ-

nilo se vaše kritické oko poté, co jste sám režíroval hraný snímek?

Ne, vždycky jsem byl cinefil a měl jsem k filmu respekt. Už jako producent jsem se ve všech svých projektech hodně angažoval, nebyl jsem jen ten, kdo shání peníze. Takže ať jsem režisér, nebo producent, na mém názoru to nic nemění. Dokážu ocenit originální a netradiční způsoby zpracování a zajímavá témata. Na filmy se dívám už od čtyř let a viděl jsem jich tisíce. Zasedal jsem v porotách i na jiných festivalech a vím, že rozhodování je velmi obtížné a někdy ani není spravedlivé. Soustředíte se na určitou skupinu filmů, a přitom někde existují jiné, stejně kvalitní. Ale tak už to chodí. Rád bych se svými kolegy co nejvíce vyzdvihl ty snímky, které mají uměleckou re-

žii. Doufám, že odvedu co nejlepší práci.

Co by podle vás měl dobrý film, popřípadě dobrý režisér mít?

Nejdůležitější je pro mě upřímnost režiséra, vášeň a pravda. Oceňuju, když má film více vrstev, klade otázky a jen nevypráví příběh. Chcete-li vyprávění, raději si přečtěte knihu! Když čtete román, můžete si v duchu vytvářet obrazy. Z toho důvodu nemám moc rád adaptace, upřednostňuju originální scénáře, často napsané samotným režisérem. Film je jako lidská bytost. Jakmile je dokončen, je autonomní, na vás nezávislý a žije svým vlastním tempem. Obsáhne životy, přístupy i emoce všech lidí, kteří ho pomáhali vytvořit. Pokud to dělali ze srdce a ne jen pro peníze, je to ze snímku cítit a měl by být dobrý. ■

PROHLEDÁVAL JSEM DOMY ZEMŘELÝCH

ZÁTIŠÍ

11. 7. 13.30 Richmond

Režisér **UBERTO PASOLINI** nemá se svým jmenovcem Pierem Paolem nic společného. Zato je příbuzný s jiným velikanem italské kinematografie, Luchinem Viscontim. „Byl to bratr mého dědečka,“ vysvětluje tvůrce, jenž ve Varech představil svůj druhý celovečerní film, *Zátíší*, který můžete vidět dnes od 13.30. „Pamatuju si, jak stříhal *Nevinného*, svůj poslední film. To už mu bylo hodně zle.“

Klára Kolářová

Uberto Pasolini začal kariéru v bance, ale v šestadvaceti si uvědomil, že nechce svůj život strávit v kanceláři. A dal se k filmu. „Moje první práce byla roznášet štábu čaj. Byl jsem nejstarší asistent v dějinách kinematografie, všichni, kdo byli v týmu na podobných pozicích jako já, byli aspoň o deset let mladší.“

Pasoliniho debut *Machan* vypráví o skupině chudých přátel ze Srí Lanky, kteří se chtějí odstěhovat do Německa, aby mohli rodinám posílat domů peníze. Znevýhodněným se věnuje i v *Zátíší*. Nevýrazný čtyřicátník John May (v podání

skvělého Eddieho Marsana) má zvláštní práci – pátrá po pozůstalých lidí, kteří zemřeli zcela o samotě.

„Inspiroval mě rozhovor v novinách právě s jedním takovým úředníkem,“ vykládá režisér, který je podepsán i pod scénářem. „Fascinovalo mě, jak důležitá práce to je, potřebná všude na světě.“ Pasolini strávil rešersemi dlouhých sedm měsíců. „Účastnil jsem se denní rutiny těchto mužů – prohledávali jsme domy zemřelých, jestli nenajdeme číslo nebo adresu aspoň vzdáleného příbuzného nebo přítele.“

Samotu však režisér neprozkoumával jen zprostředkovaně – při přípravách na natáčení čerpal i z osobní zkušenosti.

Italský režisér Uberto Pasolini přivezl do Varů *Zátíší*.

„Když jsem se před pěti lety rozvedl, zjistil jsem, že se poprvé v životě vracím do temného, tichého domu. Nebyly v něm žádné vůně, zvuky, nic. Zapínal jsem si třeba naprázdno topinkovač nebo pouštěl televizi, jen abych to pusto přehlušil. Samota může být pro někoho volbou, ale pro většinu lidí je pastí. Internet nám sice dává iluzi, že jsme stále s někým v kontaktu, ale není to pravda.“

O představiteli ústřední role, Eddiem Marsanovi, měl tvůrce jasno od začátku. „Všiml jsem si ho před lety, když jsem pomáhal na natáčení historického filmu. Hrál Napoleonova pobočníka a měl asi jen šest replik a tři scény, ale byl výborný.“

Zátíší je vybudováno na sérii jemných, zdánlivě nevýznamných situací, které do sebe na konci zapadnou a vytvoří celistvý obraz. „Zajímají mě ztišená dramata,“ vysvětluje Pasolini, „která vyžadují pozornost a vcítění. Dnešní filmy jsou samá akce a zvrat, ale skutečný život je jinde.“ ■

REŽISÉRU PIFOVI DO FILMU MAFIE VRAŽDÍ JENOM V LÉTĚ MLUVILA I JEHO MÁMA
PALERMO JSME
NECHALI MAFIÁNŮMMAFIE VRAŽDÍ
JENOM V LÉTĚ

11. 7. 10.00 Kinosál B

Téhle komedii prošlapával cestu Paolo Sorrentino a možná už Elio Petri. Sicilský film *Mafie vraždí jenom v létě* do Varů doprovodil sympatický režisér **PIERFRANCESCO DILIBERTO**, který si říká Pif a který okamžitě okouznil festivalové publikum.

Zbyněk Vlasák

Pifův debut vypráví příběh kluka z Palerma, který stejně jako jeho spoluobčané zprvu odmítá vzít na vědomí řádění sicilské mafie. Malý Arturo žije ve skleněné kouli, dokonce si za vzor vybere křesťanskodemokratického bosse a sedminásobného premiéra Giulia Andreottiho, který organizovaný zločin toleroval a prý s ním i spolupracoval. Až postupně zjišťuje, co se kolem něj děje.

„My jsme v Palermu nepopírali existenci mafie, popírali jsme její nebezpečnost,“ vzpomíná italský filmař. „Říkali jsme si, že když ji nebudeme dráždit, nic se nám nestane. To nám sice zachránilo životy, ale zároveň jsme se tak vlastně vzdali svého města ve prospěch mafiánů a opustili ty, kteří proti nim bojovali.“

Komedie *Mafie vraždí jenom v létě* těží i z dětských hereckých výkonů, protože ústředního hrdinu sledujeme prakticky od peřinek. „Práce s dětskými herci byla hotová noční můra,“ tvrdí Diliberto, snad částečně v žertu. „Sám nemám děti a neumím s nimi jednat. Třeba zrovna představitel hlavní role Alex Bisconti mluvil celou dobu jen o fotbale. A já se fakt snažil, vzal jsem ho na stadion,

Pif paf! *Mafie vraždí jenom v létě* připomíná Palermu dob nedávno minulých.

představil jsem mu dokonce jednoho palermského útočníka. Pak se teda ukázalo, že je to příbuzný nějakého mafiánského bosse, ale to se prostě stane. Děti jsou na mě moc divoké, netrpělivé. A navíc mi práci ještě komplikovala moje matka, která se snažila do filmu dostat potomky, vnuky a vnučky všech svých kamarádek.“

Pif se hlásí k Sorrentinově geniálnímu opusu *Božský* o Giuliovi Andreottim a taky má rád filmy Elia Petriho. Byl úplně paf z toho, jak se ve Varech na projekce z retrospektivy v Itá-

lii polozapomenutého režiséra politických snímků stojí fronty. K americkým mafiánským bijákům má odtazitější vztah. „Portretovat zlo je pro filmaře vždycky fascinující a Američané z toho umí udělat velkou podívanou. Ale často situaci moc nepomáhají, většinou totiž ukazují mafii jako lokální italský problém, což už dávno není pravda. Ona je všude. Ano, *Kmotr* je velkolepé dílo světové kinematografie – z pozice režiséra říkám bravo, jako občan Sicílie ho však vnímám dost úkorně,“ uzavírá Pif. ■

o luxurií ceny s Profimédem
na Instagramu. Každý den festivalu.
Více na www.profimed.cz/jusnev

RED CARPET
Jednoduchý, ergonomický, profesionální.

Zubní kartáček
SWISSDENT + PROFI
Red&Red

SWISS DENT
Profimed, partner
festivalového
Instagramu.

Karlovy Vary
International Film Festival

www.profimed.cz

emo program / na zítřka for tomorrow

Chceme vám letos usnadnit orientaci v programu, proto vám přinášíme nové žánrové piktogramy (výsvětlivky vidíte výše), které pro vás připravili Lukáš Franz a reklamní agentura JANDL Praha.

sobota 12. 7.

Změna v programu!!!

Byla přidána projekce snímku *Zmizení Eleanor Rigby: Ona*.

Druhá verze tohoto filmu s přízviskem *On* se promítá v 19.00.

Zmizení Eleanor Rigby: On
935 12. 7. 19.00 Kongresový sál

Zmizení Eleanor Rigby: Ona
9D6 12. 7. 21.30 Městské divadlo

8:30

Ruin / Zmar

Kongresový sál 931

Režie: Amiel Courtin-Wilson,
Michael Cody
Australia, Cambodia, 2013, 90 min.

Muž a žena utíkající před drtivou životní realitou se náhodně setkávají v ulicích Phnompenhu a společně se snaží nalézt klid v rozvrácené zemi zahalené děsivým stínem odkazu nedávné kambodžské minulosti.

A man and a woman on the run from their devastating circumstances meet by chance on the streets of Phnom Penh, and together they try to find peace in a chaotic world darkened by the oppressive shadow cast by Cambodia's past.

9:00

Fair Play / Fair Play

Kino Drahomíra 9K1

Režie: Andrea Sedláčková
Czech Republic, Slovak Republic,
Germany, 2014, 100 min.

Kádrový profil dospívající Anny není ani trochu vyhovující, její sprinterské nadání jí však stejně pomůže do státem řízeného dopingového programu, který by dívku mohl vynést až na olympiádu.

Teenage Anna's background may be altogether unsuitable for the communist regime, but her talent as a sprinter will help her into the state-run doping program regardless – and from there it's on to the Olympics.

ROZJEŽTE TO PRO DOBROU VĚC

Jen jedna minuta vaší energie může pomoci dobré věci – vzdálenost, kterou ujedete na našich oranžových kolech, ihned přepočítáme na peníze, které předáme dobročinným organizacím.

Akce proběhne:

- pátek 11. 7. 2014 od 11 hodin
- od 13 hodin za účasti VIP festivalových hostů
- Mlýnská kolonáda, Karlovy Vary

Moderuje:

Těžkej Pokondr

Šlapeme pro:

Linku bezpečí | Nadaci hasičů a policistů

Hudební doprovod:

Těžkej Pokondr | Čechomor

NADACE ČEZ

Pokračování na str. 6

9:30

Le meraviglie / Zázraky

Malý sál 921

Režie: Alice Rohrwacher
Italy, Switzerland, Germany,
2014, 111 min.

Malá dívka Gelsomina se bez námitek podřizuje otci, který drží svou ženu i čtyři dcery stranou nástrah moderního světa a považuje za jedinou smysluplnou činnost chov včel. Natáčení televizní soutěže „Ves zázraků“ poblázní celý kraj a otfese jistotou idealistického otce.

Without exception, young Gelsomina obeys her father, who keeps his wife and four daughters far from the wiles of the modern world and considers beekeeping the only meaningful activity. The shooting of the television show contest “Countryside Wonders,” which has the entire area buzzing, shakes the confidence of the idealistic man.

10:00

At li layla / V její blízkosti

Kino Čas 9C1

Režie: Asaf Korman
Israel, 2014, 90 min.

Chelli se stará o mentálně postiženou sestru Gabby. Poté, co je nucena ji umístit do denního stacionáře, vytvoří se v jejím životě prázdné místo, které zaplní mladý Zohar.

Chelli looks after her mentally disabled sister Gabby on her own. When she is forced to place her in a day care centre, a void is left in her life which is filled by young Zohar.

10:00

Memories On Stone / Vzpomínky vryté do kamene

Kinosál B 951

Režie: Shawkat Amin Korki
Iraq, Germany, 2014, 93 min.

Ve vizuálně propracovaném filmu režisér nenásilně a přirozeně propojuje kurdskou současnost s minulostí a nahlíží nelehké a traumatizující události svého národa s upřímností, ale také s vlnným humorem.

In his visually sophisticated creation, the director works gently and effortlessly to bring together the Kurdish past and present, while investigating with sincerity and gracious humor the traumatizing events suffered by his nation.

10:00

Love Is Strange / Ta zvláštní láska

Městské divadlo 9D1

Režie: Ira Sachs
USA, 2014, 98 min.

Ben a George se po mnohaletém soužití rozhodnou svůj vztah úředně posvětit. Šťastná událost však do jejich

života vnese obrovskou změnu, z finančních důvodů jsou nuceni na čas žít jeden bez druhého.

After living together for years, Ben and George decide to give their relationship the official seal of approval. The happy event, however, brings huge changes into their lives, and financial straits force them for a time to live apart.

10:30

La proprietà non è più un furto / Vlastnictví už není krádež

Kongresový sál 932

Režie: Elio Petri
Italy, France, 1973, 126 min.

Bankovní úředník Total trpí fyzickou alergií na peníze. V přesvědčení, že za veškerou nespravedlnost stojí bohatství a bohatí, se rozhodne zaútočit na zkažený systém systematickým kradením věcí (nikoli peněz) zamožného a skrupulí prostého řezníka.

Bank employee Total suffers from a physical allergy to money. Convinced that wealth and the wealthy are the root of all injustice, he decides to attack the depraved system by systematically stealing items (never money) possessed by a rich and unscrupulous butcher.

10:30

Shemtkhveviti paemnebi / Schůzky naslepo

Lázně III 9L1

Režie: Levan Koguashvili
Georgia, Ukraine, 2013, 95 min.

Film soustředěně buduje cestu s četnými nepředvídatelnostmi, po níž nechá kráčet svého hrdinu, starého mládence z Tbilisi. Nedovede ho k lásce, ale k laskavé velkorysosti vůči všem.

Levan Koguashvili's quietly enchanti-

ng film carves out an unpredictable path for its Tbilisi bachelor protagonist that leads not so much toward love as a lovely sense of generosity toward all.

11:30

Simindis kundzuli / Kukuřičný ostrov

Kino Drahomíra 9K2

Režie: George Ovashvili
Georgia, Germany, France,
Czech Republic, Kazakhstan,
2014, 100 min.

Starý rolník a jeho nevinná šestnáctiletá vnučka pěstují kukuřici na ostrůvku uprostřed řeky Inguri, dělicí Gruzii od Abcházie. Intenzivní sepětí dvou lidských jedinců s přírodou je však narušeno příjezdem pohraniční stráže.

An old peasant and his innocent 16-year-old granddaughter sow corn on an island in the middle of the Inguri River dividing Georgia from Abkhazia. The intense bond between nature and the two individuals is disturbed, however, by the arrival of the border police.

12:30

Ostře sledované vlaky / Ostře sledované vlaky

Kino Čas 9C2

Režie: Jiří Menzel
Czechoslovakia, 1966, 85 min.

Osudu nelze uniknout ani na zapomenutém nádražíčku – železničářský elév Miloš Hrma zažije okamžiky zoufalství i opojného štěstí, dospěje v muže a vzápětí se stane tragickým hrdinou.

We cannot escape our destiny, not even at a secluded little railway station in the middle of nowhere. Here, apprentice train dispatcher Miloš Hrma experiences both despair and bliss, becoming a man and, immediately afterwards, a tragic hero.

12:30

Il capitale umano / Lidský kapitál

Kinosál B 952

Režie: Paolo Virzì
Italy, France, 2013, 110 min.

Dvě společensky nerovné rodiny propojí událost, do níž jsou zapleteny jejich děti. Osudově jsou tak ovlivněny vztahy v obou rodinách i další život všech zúčastněných osob.

Two socially unequal families are connected by events involving their kids. The relationships in both families are also irrevocably changed, as are the futures of all those involved.

12:30

Hross í oss / O koních a lidech

Malý sál 922

Režie: Benedikt Erlingsson
Iceland, Norway, Germany,
2013, 81 min.

Bizarní a cenami ověřená komedie nabízí originální pohled na soužití koní a lidí, tentokrát z pohledu první zmíněných. O lásce, smrti, krocení a žárlivosti s břitkým humorem a vizuální nápaditostí.

This bizarre award-winning comedy offers a whacky take on the coexistence of horse and man, as seen through the eyes of the former. A tale of love, death, taming, and jealousy delivered with razor-sharp humor and visual invention.

13:00

Kumiko, the Treasure Hunter / Kumiko, lovkyně pokladů

Espace Dorleans 9E2

Režie: David Zellner
USA, Japan, 2014, 104 min.

Originální a vizuálně působivý snímek sleduje příběh mladé ženy Kumiko, která se z Tokia vydává do vzdálené Minnesoty, kde pod ledovou krustou kdesi v zimní krajině leží poklad.

This original and visually affecting movie follows the story of a young woman named Kumiko who sets out from Tokyo for faraway Minnesota where, somewhere beneath the winter landscape's icy crust, treasure lies buried.

13:00

Que ta joie demeure / Zůstává tvou radostí

Kongresový sál 933

Režie: Denis Côté
Canada, 2014, 70 min.

Uhrančivý snímek svěbytného québeckého filmaře představuje fascinovaný pohled na různé podoby lidské práce. S důrazem na rukodělnost kombinuje strohou observaci s inscenovanými situacemi.

A captivating picture by an original Québécois filmmaker who takes an intriguing look at various forms of human labor. Emphasizing the crafts, he combines stark observation with staged situations.

13:00

A ciascuno il suo / Každému, co mu patří

Městské divadlo 9D2

Režie: Elio Petri
Italy, 1967, 93 min.

Při honu nedaleko přímořské sicilské vesnice někdo zastřelí dvojici mužů. Spoluobčané, jejichž vědomí i chování je zcela prostoupeno existencí mafie, považují vraždu za zločin z vášně. Idealistický profesor Laurana však svěhlavě prosazuje jinou teorii.

Two men are shot during a hunt near an Italian seaside village. Their fellow citizens, whose behavior and very consciousness are thoroughly permeated by the existence of the Mafia, consider the murder a crime of passion. Idealistic Prof. Laurana, however, willfully puts forth another theory.

13:30

Blind / Slepá

Lázně III 9L2

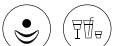
Režie: Eskil Vogt
Norway, Netherlands, 2014, 96 min.

Svížně natočený portrét ženy, po níž ztráta zraku znamená umocnění její kreativní imaginace. Debutant si našel svůj rytmus, podřizující se proměnlivým náladám, dráždivý a strhující.

A lithe, quicksilver portrait of a woman whose loss of sight only serves to sharpen her creative imagination while finding its own alternately droll, sexy, heartbreaking rhythms.

14:00

Welcome Home / Welcome Home

Kino Drahomíra 9K3

Režie: Angelina Nikonova
Russia, 2014, 116 min.

Bývalá ruská modelka Saša, arménský herec a prodáváč kobereců Babken, jeho bratranec Hamlet, toužící stát se ženou, a ruská důchodkyně Marja Ivanovna přijeli do země zaslíbené najít štěstí a snít svůj americký sen.

Former Russian model Sasha, Armenian actor and carpet salesman Babken, his cousin Hamlet, who wants to become a woman, and Russian pensioner Mari Vanna have all come to the promised land to find happiness and live the American dream.

15:30

Incompresa / Nepochopená

Kino Čas 9C3

Režie: Asia Argento
Italy, France, 2014, 103 min.

Malá Aria se musí vyrovnávat s bouřlivým rozchodem svých úspěšných a sobeckých rodičů. Ani jeden z nich není ochoten jí poskytnout domov, a tak Aria často putuje s taškou a klací s černým kocourem mezi jejich domácnostmi.

Young Aria must come to terms with her successful and selfish parents' breakup. Neither is willing to provide a home for her, and so Aria is constantly shuttling back and forth between the two carrying a bag and a black cat in a cage.

15:30

Futatsume no mado / Utiš vodu

Kinosál B 953

Režie: Naomi Kawase
Japan, France, Spain, 2014, 119 min.

Vyobrazení postupného dospívání šestnáctiletého chlapce a dívky z různých rodin je empatickým pohledem na koloběh života s vrcholy i pády. Meditativně vyprávěný snímek s autobiografickými rysy spoléhá na nevtíravou poetiku.

With an empathetic take on life's ups and downs, this semi-autobiographical rendering looks at the gradual maturation of a 16-year-old boy and girl from different families. Contemplatively narrated, the picture relies on unobtrusive poetics.

Pokračování na str. 7

**ZELENÉ BOHATSTVÍ
PRO PŘÍŠTÍ GENERACE**

LESYČR

15:30**Jauja / Jauja****Malý sál 923**

Režie: Lisandro Alonso
 Argentina, USA, Netherlands,
 Denmark, France, Mexico, Germany,
 2014, 108 min.

Dánský inženýr se vydává pátrat po své patnáctileté dceři, která utekla se svým milým do patagonské pustiny. Zoufalá odysea v nevlidné krajině vytváří díky uhrančivému stylu a kontemplativnímu modu spirituální zážitky.

A Danish engineer tries to find his 15-year-old daughter, who has run off into the Patagonian wilderness with her lover. Thanks to a captivating style and contemplative mood that avoids traditional standards of cinematic aesthetics, this desperate odyssey through an inhospitable land becomes a spiritual experience.

16:00**Güeros / Běloby****Espace Dorleans 9E3**

Režie: Alonso Ruiz Palacios
 Mexico, 2014, 106 min.

Jak stihnout demonstraci a ještě se zamilovat? Příběh dvou bratrů, kteří tak trochu nemají co na práci, ale zároveň v každém momentu poznávají svět. Ten je v hravém snímku vykreslen jako obyčejný a zároveň plný tajemství.

How can they attend a demonstration and fall in love at the same time? The story of two brothers without much to do, yet every moment they are discovering something new about the world. In this playful picture, that world is described as ordinary, but it is also full of mystery.

16:00**Amour Fou / Šílená láska****Kongresový sál 934**

Režie: Jessica Hausner
 Austria, Luxembourg, Germany,
 2014, 96 min.

Známa filmařka se ve svém nejnovějším snímku volně inspirovala sebevraždou romantického básníka Heinricha von Kleista, který chce nad nevyhnutelností smrti zvítězit láskou a hledá spřízněnou bytost, která by s ním zemřela.

The well-known director's latest film is loosely based on the suicide of Romantic poet Heinrich von Kleist, who plans to triumph over the inevitability of death through love, and thus desperately seeks out a kindred spirit who will die with him.

16:00**Buone notizie / Dobré zprávy****Městské divadlo 9D3**

Režie: Elio Petri
 Italy, 1979, 106 min.

Poslední snímek Elia Petriho je hořce

reflexivní moralitou s prvky černého humoru o bezejmenném zaměstnanci televizní stanice, prostřednictvím jehož paranoidních neuróz režisér s melancholií a úsměvně sarkastickým způsobem zpracovává vlastní deziluzi.

Elio Petri's final film, a bitterly reflective morality play with elements of black humor and wry sarcasm, focuses on a nameless TV station employee whose paranoid neuroses assist the director in fleshing out his own disillusion.

16:30**Macondo / Macondo****Lázně III 9L3**

Režie: Sudabeh Mortezaei
 Austria, 2013, 98 min.

Asi těžko natrefíte na dítě, jako je jedenáctiletý Ramasan, když se dostanete do Vídně jen jako turisté. Íránská dokumentaristka Sudabeh Mortezaiová prožívala své dětství střídavě v Teheránu a ve Vídni, proto se umí tak dokonale identifikovat s citovými zmatky mladého protagonisty.

Visit Vienna as a tourist and you aren't likely to see kids like Ramasan, the 11-year-old subject of docu director Sudabeh Mortezaei's deeply humanist fiction debut. As an Iranian who split her childhood between Tehran and Vienna, Mortezaei can clearly identify with the confused emotional state of her young protagonist.

17:00**Szabadesés / Volný pád****Kino Drahomíra 9K4**

Režie: György Pálfi
 Hungary, France, South Korea,
 2014, 89 min.

Šest pater, která mají stará žena, jež skočila ze střechy. Šest příběhů, které s humorem i nezměrnou imaginací a za doprovodu pulzujícího soundtracku Amona Tobina vyšlou nedobrou zprávu o stavu lidstva.

An old woman flies past six floors after jumping from the roof of her apartment block. Six stories on the poor state of humanity, told with humour and rare imagination to the accompaniment of a pulsating soundtrack from Amon Tobin.

18:00**Relatos salvajes / Divoké historky****Velký sál 91X**

Režie: Damián Sziffrón
 Argentina, Spain, 2014, 122 min.

Divácký hit letošního festivalu v Cannes, koprodukovaný bratry Almodóvary, je černá povídková komedie o šesti podobách pomsty. Podvratný smysl pro humor a překvapivá rozuzlení spojují originálně vystavěné epizody.

An audience favorite at this year's Cannes festival co-produced by the Almodóvar brothers is a dark fairytale

comedy featuring six kinds of revenge. Subversive humor and surprising resolutions connect uniquely constructed segments.

18:30**Life Itself / Život Rogera Eberta****Kino Čas 9C4**

Režie: Steve James
 USA, 2013, 112 min.

Dokumentární portrét loni zesnulého Rogera Eberta, nejslavnějšího amerického filmového kritika a vůbec prvního držitele Pulitzerovy ceny ve svém oboru.

A documentary profile of Roger Ebert, who passed away last year, America's most celebrated film critic and the first ever Pulitzer prizewinner in his given field.

18:30**Lilting / Chvění****Kinosál B 954**

Režie: Hong Khaou
 United Kingdom, 2014, 86 min.

Vizuálně poutavé intimní drama *Chvění* sleduje Junn, Kaiovu čínsko-kambodžskou matku, a Richarda, Kaiova nepřiznaného životního partnera, kteří se snaží vyrovnat s tragickou událostí.

The visually arresting *Lilting* follows Chinese-Cambodian Junn – Kai's mother, and Richard – Kai's un-

avouched life partner, as they struggle to come to grips with a tragic event.

18:30**Gangs of Wasseyapur / Gangy z Wasseypuru****Malý sál 924**

Režie: Anurag Kashyap
 India, 2012, 320 min.

Působivá sága o třech generacích příslušníků uhelných mafií posledních mstou, zasazená do Džárkhandu v severní Indii, je dosud nepřekonaným vrcholem Kashyapovy tvorby.

Kashyap's brilliant, not to be missed, three-generation revenge epic, set amid the coal mafia of Jharkhand in North India, is seen as his crowning glory so far.

18:30**Leviafan / Leviatan****Městské divadlo 9D4**

Režie: Andrey Zvyagintsev
 Russia, 2014, 141 min.

Děj filmu se odehrává na Kolském poloostrově ve zdevastovaném přístavu, kde na odlehklém místě stojí dům obývaný rodinou mechanika Kolji. Domu i pozemku by se rád zmocnil starosta blízkého města. Koljovo odhodlání ubránit se za pomoci právníka

Pokračování na str. 8

KLÁŠTER, MNIŠI A MÝTY - ZNÍ TO JAKO SCÉNÁŘ FILMU, ALE JE TO HOTEL

THE AUGUSTINE PRAGUE, nacházející se v historickém centru Prahy, je tím vašim opravdovým hotelem.

Náš 5 hvězdičkový hotel vám nabízí rovnováhu mezi historií a pohodlím. Prožijte u nás nezapomenutelné zážitky podobné těm z filmového plátna.

Hlavní partnerský hotel
 49. ročníku Mezinárodního
 filmového festivalu Karlovy Vary

Můžete se těšit na

- oceňovaný Augustine Bar 1887
- gurmánskou kuchyni
- letní terasu
- jedinečné Svatotomášské pivo

Rádi pro vás zajistíme

- svatby
- privátní akce v zahradách
- konference
- Spa relaxaci

THE AUGUSTINE PRAGUE
 Letenská 12/33 • 118 00 Prague 1
 Tel. 266 112 233
 info@augustinehotel.com
 www.augustinehotel.com

HRDÝ PARTNER MFF Karlovy Vary

*Srdečně Vás zveme
 do hlavního stanu Lobkowicz
 naproti hotelu Thermal.*

Karlovy Vary
 International Film Festival

- Ochutnáte kvasnicový ležák Lobkowicz Premium z unikátní jednorázové várky pro MFF Karlovy Vary.
- Po 18. hodině se zúčastníte kvízu o ceny.
- Naučíte se čepovat pivo.
- Vyfotíte se jako filmový režisér.
- Sledujte náš blog na www.lobkowicz-premium.cz.

Šlechtic mezi pivy

z Moskvy, přítel z mládí, má tragické důsledky.

The film is set on the Kola Peninsula, where car mechanic Kolya and his family live in a remote part of a neglected seaport. The house and the land it stands on are coveted by the mayor of the nearby town. Kolya's determination to defend his property with the help of a lawyer from Moscow, a childhood friend, has tragic consequences.

19:00**Alleluia / Aleluja****Espace Dorleans 9E4**

Režie: Fabrice du Welz
Belgium, France, 2014, 90 min.

Gloria se díky internetové seznamce setká s charismatickým Michelem. Jiskra přeskočí a Gloria zjistí, že udělá vše pro to, aby si Michelovu lásku udržela.

Gloria meets the charming Michel through an online ad. Sparks fly, and Gloria discovers that she will do anything to keep Michel's love.

19:00**The Disappearance of Eleanor Rigby: Him / Zmizení Eleanor Rigby: On****Kongresový sál 935**

Režie: Ned Benson
USA, 2014, 123 min.

Conor a Eleanor byli šťastným párem, dokud do jejich životů nezasáhla nečekaná osobní tragédie, na kterou nebyli a ani nemohli být připraveni. Do duší jim vstoupil zmatek, osamělost a oddizení, které zastřely lásku a citové pouto, které je pojilo.

Conor and Eleanor were a happy couple until a tragedy occurred in their lives that they could never have been prepared for. Confusion, loneliness, and alienation beset their souls, casting a shadow over the love and emotional bonds that connected them.

19:30**Catch Me Daddy / Tati, chyt mě****Lázně III 9L4**

Režie: Daniel Wolfe
United Kingdom, 2014, 111 min.

Film sleduje marné pokusy jedné britsko-asijské dívky, jež se snaží dostat z dosahu své protektorské rodiny. V obsazení se mísí herci s neherci a všichni hrají s neodolatelnou přirozeností.

This impressive debut, which tracks the doomed attempts of a British Asian girl runaway to escape her protective family. Performed with affecting naturalism by a cast that mixes trained and non-professional actors.

20:00**A Spell to Ward Off the Darkness / Zaklínadlo k odehnání temnoty****Kino Drahomíra 9K5**

Režie: Ben Rivers, Ben Russell
France, Estonia, 2013, 96 min.

Tajemný muž nabírá zkušenosti v komunitě mladých lidí i v izolaci divočiny, nabytou vnitřní sílu pak šíří skrze transcendentální black metal. Tri dějství, jedna zkušenost a snový snímek

poukazující na význam rituálu pro lidskou pospolitost.

A mysterious man seeks to gain experience in a community of young people and in isolation in the wilderness, then spreads his new found inner strength by means of transcendental black metal. Three acts, one experience, and a dreamlike movie highlighting the significance of ritual for human solidarity.

21:30**Sorcerer / Mzda strachu****Kino Čas 9C5**

Režie: William Friedkin
USA, 1977, 121 min.

Čtyři muži, cizinci v zemi daleko od domovů, uprchlíci, zoufalí a na mizivě, se nechají naverbovat ke třisetkilometrové pekelné cestě s nitroglycerinem na dvou nákladních vozech.

Four men, foreigners in a land far from home, fugitives both desperate and broke, allow themselves to be recruited for a 200-mile trip from hell: hauling two truckloads of nitroglycerin through the jungle.

21:30**Bertolucci on Bertolucci / Bertolucci o Bertoluccim****Kinosál B 955**

Režie: Luca Guadagnino, Walter Fasano
Italy, 2013, 102 min.

„Vyprávění v první osobě Bernarda Bertolucciho“ je inovativní dokumentární portrét, fascinující originální prací s archivními materiály. Téměř dvě hodiny totiž stráví divák výhradně ve společnosti autora *Posledního císaře*.

This “narrative recounted in the first person by Bernardo Bertolucci” is an innovative documentary profile, fascinating in its original treatment of archive sources: The viewer spends almost two hours in the exclusive company of the director of *The Last Emperor*.

21:30**The Disappearance of Eleanor Rigby: Her / Zmizení Eleanor Rigby: Ona****Kongresový sál 935**

Režie: Ned Benson
USA, 2014, 123 min.

Conor a Eleanor byli šťastným párem, dokud do jejich životů nezasáhla nečekaná osobní tragédie, na kterou nebyli a ani nemohli být připraveni. Do duší jim vstoupil zmatek, osamělost a oddizení, které zastřely lásku a citové pouto, které je pojilo.

Conor and Eleanor were a happy couple until a tragedy occurred in their lives that they could never have been prepared for. Confusion, loneliness, and alienation beset their souls, casting a shadow over the love and emotional bonds that connected them.

22:00**Starred Up / Hvězda kriminálu****Kongresový sál 936**

Režie: David Mackenzie
United Kingdom, 2013, 106 min.

Eric je převezen do věznice pro dospělé a ihned se připravuje na boj. Místní kápo pověří zkušenějšího vězně Neva, aby na něj dohlížel. Nev je Erikův otec. Psychologický snímek, v jehož centru je vztah mezi otcem a synem.

Eric is moved to an adult prison and immediately prepares for battle. The resident kingpin entrusts one of the more experienced inmates, Nev, to watch over him. Nev is Eric's dad. This psychological film, focusing on the relationship between father and son.

22:30**White Shadow / Bílý stín****Kino Drahomíra 9K6**

Režie: Noaz Deshe
Italy, Germany, Tanzania, 2013, 115 min.

Ohromující příběh nezdravého albínského adolescenta, který se učí, jak přežít ve společenství, jež ho brutálně odmítá, je zasazen do Tanzanie a režisér Noaz Deshe divoce kličkuje mezi syrovým realismem a takřka extatickým surrealismem.

Veering wildly between earthy vérité and near-ecstatic surrealism, Noaz Deshe's staggering, Tanzanian-set tale of a resourceful albino adolescent learning to survive in a community brutally geared against his kind is stylistically reckless in the best possible way – a quasi-horror film.

22:30**Calvary / Kalvárie****Lázně III 9L5**

Režie: John Michael McDonagh
Ireland, United Kingdom, 2014, 100 min.

Scenárista a režisér John Michael McDonagh se dal opět dohromady s Brendanem Gleesonem. Tady Gleeson hraje tvrdohlavého irského kněze, kterému jeden z jeho farníků začne vyhrožovat smrtí. Film nabízí sarkasticky pojatou přehlídku maloměstských neřestí.

Reuniting *The Guard* star Brendan Gleeson with writer-director John Michael McDonagh, this masterful follow-up features Gleeson as a tough-minded Irish priest marked for death by one of his parishioners. The film offers a mordantly funny survey of small-town iniquity. ■

French Films on 49th Karlovy Vary International Film Festival

Friday / Pátek 11. 7.

9:00 – Kino Drahomíra – 8K1
París nordursins / Paříž Severu
(Hafsteinn Gunnar Sigurdsson, 95 min) – C
9:30 – Thermal, Malý sál – 821
P'tit Quinquin / Malej Quinquin
(Bruno Dumont, 200 min) – H
10:00 – Karlovarské městské divadlo – 8D1
Şarkı söyleyen kadınlar / Zpívající ženy
(Reha Erdem, 128 min) – AV
10:30 – Lázně III – 8L1
On a le temps / Je dost času
(Abdolreza Kahani, 77 min) – FI
13:00 – Pupp – 8P3 – Szabadesés / Volný pád
(György Pálfi, 89 min) – C
18:30 – Thermal, sál B – 854
Canibal / Kanibal (Manuel Martín Guecua, 117 min) – AV
19:00 – Thermal, Kongresový sál – 835
Bird People / Ptáci a lidé (Pascale Ferran, 128 min) – H
21:30 – Thermal, Malý sál – 825
Tom à la ferme / Tom na farmě (Xavier Dolan, 102 min) – H
22:00 – Thermal, Kongresový sál – 836
Xi You / Cesta na západ (Tsai Ming Liang, 56 min) – I
22:00 – Divadlo Husovka – 8H5
Les Lézards / Ještěrky (Vincent Mariette, 15 min) – PS
22:30 – Kino Drahomíra – 8K6
Qui vive / Nejistý (Marianne Tardieu, 83 min) – CC

INSTITUT
FRANÇAIS
PRAGUE

uniFrancefilms

Saturday / Sobota 12. 7.

10:30 – Thermal, Kongresový sál – 932
La proprietà non è più un furto / Vlastnictví už není krádež (Elio Petri, 126 min) – EP
11:30 – Kino Drahomíra – 9K2
Simindis Kundzuli / Kukuřičný ostrov
(George Ovashvili, 100 min) – C
12:30 – Thermal, sál B – 952
Il Capitale umano / Lidský kapitál
(Paolo Virzi, 110 min) – H
15:30 – Thermal, sál B – 953
Futatsume no Mado / Utiš vodu
(Naomi Kawase, 119 min) – H
15:30 – Kino Čas – 9C3
L'incomprise / Nepochopená (Asia Argento, 103 min) – H
15:30 – Thermal, Malý sál – 923
Jauja (Lisandro Alonso, 108 min) – AV
17:00 – Kino Drahomíra – 9K4
Szabadesés / Volný pád (György Pálfi, 89 min) – C
19:00 – Espace Dorleans – 9E4
Alléluia / Aleluja (Fabrice du Welz, 90 min) – AV
20:00 – Kino Drahomíra – 9K5
A Spell to Ward Off the Darkness / Zaklínadlo k odehnání
(Ben Rivers, Ben Russell, 96 min) – BR

Vyhraje dvě letenky s Air France a užijte si Paříž jako hvězda

Tipněte si odpověď na jednoduchou otázku a letenky nebo jiné hodnotné ceny mohou být vaše.

Soutěžte na
www.guessandflytoparis.com

Karlovy Vary
International Film Festival

AIRFRANCE

Nejlepší nabídky letenek sledujte na www.airfrance.cz

PLANETA THERMAL ŽIJE NONSTOP

Hned po probuzení šupem před Thermal do fronty na lístky, v devět ráno pak honem na první film do Velkého sálu, potom na rychlou plněnou papriku do „závodní restaurace“ v přízemí hotelu, na kafe už není čas, chvátá se do Malého sálu na ten španělský thriller, který tolik doporučovali kritici Variety, snad tam nebude úvod, aby neutekla projekce v Kongresovém sále! Neutekla. Kolik je? Asi stíháme na stojáka kvapné pivo v F-Baru, ve Velkém sále ta indonéská mlátička začíná až ve 22.30. To byl nářez! A teď zpátky do „Efka“...

Jan Škoda

Šimon Šafránek

Řekli byste, že v rámci jednoho hotelu můžete za jediný den nachodit několik kilometrů a vůbec ho neopustit? Svě v! o magické přitažlivosti Thermalu, takové magnetické Jantarové hory z pověsti o Bruncvíkovi, organizační tým, u kterého se kolem pátého dne začne projevovat pobledlost, světloplachost a rýmička z klimatizace v malých kancelářích bez oken ve festivalovém zázemí. Znájí to však stovky diváků. Na Kateřině Dvořákové z Českých Budějovic, která na festival jezdí s kamarádkami pět let, byla už včera večer

na lavičkách u Finlandia Baru patrná lehká ponorka. „Začínáme unavené v půl sedmé ráno ve frontě před kasou, končíme ve dvě ráno v F-Baru na terase nebo tady ve Finlandia Baru ještě unavenější. Ale stejně je festival příslib, díky kterému překonám zkouškové,“ vypráví jednadvacetiletá studentka práv a marketingu. Během dne stihá maximálně čtyři filmy, ráda chodí na panely a diskuse, letos třeba na spolupráci s Hollywoodem. Včera kolem půlnoci už ale šla jen do postele.

Profici schůzují

U Finlandia Baru Less Ordinary, který je řešený v nadýchaném, ale jednoduchém skandinávském stylu a podávají se

Koktejlův stan Finlandia Bar Less Ordinary ožívá za soumraku.

Do F-Baru v Thermalu můžete zamířit i bez festivalové akreditace.

tam hlavně koktejly, stojí i mladí tvůrci z FAMU, producent Michal Kráčmer s režisérem Janem Koblerem. „Měl jsem tu schůzku s producentkou z HBO nebo s lidmi ze Státního fondu kinematografie,“ vypráví student produkce Kráčmer. „Všechno mám v itineráři, lidem volám sám mezi filmy, když mám čas.“ A je to plodné! Na akci Pitch and Feedback jim například sdělili, že jejich plánovaný film, ke kterému teď dokončují scénář, by měl cílit na širší publikum. Tvůrci do Varů totiž přijeli představit projekt Překrásný, příběh o dvou mužích, kteří se k sobě hodí, ale nemůžou být spolu.

Disko v pekle i v lese

Mikrokosmos funkcionalistického šestnáctipatrového hotelu vás zkrátka často nepustí ani ve dne, ani v noci. Stovky lidí kmitají mezi kinosály, lobby, zmíněnými terasami, kavárnami, ale i venkovním bazénem, který z jedné třetiny tvoří karlovarská minerální voda.

Najít se můžete v restauraci v přízemí, lacinou polévku se dvěma plátky chleba a obložený chlebiček vám naser-vírují i na baru u Kongresového sálu.

Kromě Finlandia Baru Less Ordinary je vyšší hustota těl i v dancing klubu Pek-

lo pod Thermalem, kde se pod kotel přikládá až do rána. Zmíněný F-Bar se rozkládá na spodní terase a můžete sem bez jakékoliv akreditace.

Festivalové srdce ovšem samozřejmě tepe i jinde. Hlavně v pop-up klubu Aeroport, do kterého vás od Thermalu každých patnáct minut doveze autobus, protože je v lesích nad městem. Žije to tam hlavně v noci, pod otevřeným nebem, s lasery, stovkami lidí a obří diskokoulí. Víno rafinované jako nejlepší karlovarské filmy si pak ještě před odjezdem dejte v Bokovce na vršku proti hotelu Pupp. ■

SOUTĚŽ DOKUMENTÁRNÍCH FILMŮ

JAK SE SB RATŘILI ISTANBULŠTÍ ULTRAS

Olli Waldhauer je skalním fanouškem týmu 1. FC Kolín nad Rýnem a chodí na každý jejich zápas. Když pobývá v Izraeli, fandí klubu FC Hapoel Katamon Jerusalem.

Dokumentární snímek **OLLIHO WALDHAUERA** a **FARÍDA ESLAMA** *Istanbul United* připomíná dramatické události z loňského léta, kdy turecká policie brutálně zasáhla proti odpůrcům necitlivé renovace Taksimského náměstí. Do čela následných demonstrací se postavili skalní fanoušci istanbulských fotbalových klubů Galatasaray, Fenerbahçe a Beşiktaş. Společný nepřítel byl v tu chvíli silnější než vzájemná nenávist.

Filip Šebek

Co vás přimělo k natočení filmu?

Když začaly nepokoje v Istanbulu, hned jsme oba věděli, že bychom demonstranty rádi podpořili – jen jsme tam nechtěli přijet a pouze novinářsky zaznamenat protesty na kameru, stříhnout je několika rozhovory, doplnit komentářem a pak zase odjet. Věděl jsem, že je to málo, že musíme mít připravený příběh. A pak jsem si vzpomněl na události v Egyptě, kde se do demonstrací aktivně

zapojili fotbaloví fanoušci. Začal jsem tedy hledat na internetu bližší informace k istanbulským protestům a našel fotku, na níž byli v čele protestujícího davu fanoušci všech tří istanbulských týmů v dresech a šálách svých klubů.

To jste jistě nevěřil svým očím. Člověk by na světě jen těžko hledal město, kde se fanoušci místních týmů vzájemně nenávidí tolik jako právě v Istanbulu.

Hned mi bylo jasné, že se jedná o něco mimořádného. Odvěké rivaly spojil společný nepřítel do

takové míry, že dokázali zapomenout na vzájemnou nenávist. Nedokážu si představit, že bych šel někam protestovat společně s fanoušky Fortuny Düsseldorf či Borussia Mönchengladbach a všichni bychom měli na sobě dresy svých klubů.

Jak se vám podařilo dostat mezi ultras, o nichž je známo, že média moc v lásce nemají?

Faríd znal díky svému předcházejícímu dokumentu *Yallah! Underground*, pojednávajícímu o arabské undergroundové kultuře, řadu lidí v Istanbulu. Pomocí sociálních

sítí s nimi velmi rychle navázal kontakt. Hlavní věcí, která nám k ultras otevřela pomyslné dveře, bylo naše fanouškovství a pak natáčení demonstrací. Točili jsme čtyři dny během potyček v parku Gezi, který je hned vedle Taksimu, a byli neustále uprostřed slzného plynu, gumových projektilů a vodních děl. A oni viděli, že nejsme bábovky, že netočíme z bezpečné vzdálenosti, ale z první linie pouličních bojů. Tak jsem jim ukázal hrubý sestřih pořízeného materiálu, takže dobře věděli, jakým směrem se při natáčení ubíráme a že nejsme senzacechtiví.

Natočili jste regulérní pouliční válku, při níž zemřelo minimálně osm lidí a 8 000 jich bylo zraněno. Nebáli jste se?

Bylo to stejně nebezpečné pro všechny demonstrující, kteří tam protestovali každý den po dlouhé tři týdny a byly mezi nimi i ženy a děti. My tam natáčeli pouhé čtyři dny.

Istanbulští fanoušci odjevili během protestů kromě provahy i velkou solidaritu. Proč se podle vás v médiích píše o ultras vždy jen negativně?

Zásadní problém je, že média a následně veřejnost nerozlišují mezi hooligans a ultras. Jediným

zájmem hooligans je pořádně se poprat. Nezajímá je fandění, ani jak dopadne zápas jejich klubu, chovají se jako zvířata. Ultras jsou oproti tomu skuteční fanoušci, kteří milovanému klubu obětují celý svůj život. Když připravují chorea, zabere jim to často tři týdny usilovné práce a výsledkem je během zápasu vidět ani ne minutu. Tři týdny kvůli několika desítkám sekund, chápete to? Navíc drtivá většina ultras na rozdíl od hooligans násilí nevyhledává.

Nevytratil se po roce od protestů společenství istanbulských fanoušků?

Myslím, že úplně ne. Před taksimskými událostmi se občas stávalo, že během potyček mezi fanoušky někdo přišel o život, tak jako kupříkladu sedmnáctiletý mladík, který byl zabit během střetu mezi příznivci Fenerbahçe a Galatasaray. A od těch demonstrací zatím nikdo nezemřel. Pokud k tomu kromě samotných nepokojů na Taksimu trochu přispěl i náš film, je to pro nás velké vítězství. ■

ISTANBUL UNITED

11. 7. 14.00
Kino Drahomíra

Světový šampionát v Brazílii se blíží do finále. Atmosféra na stadionech není špatná, ale s tím, co dokázají vytvořit turečtí fanoušci při zápasech některého z trojice istanbulských týmů, se nedá vůbec srovnat.

STROJ NA GÓLY

Šimon Šafránek

Fetisov, Kasatonov, Larionov, Krutov a Makarov, to byla nejlepší hokejová pětka všech dob. Režisér Gabe Polsky se těmto šampionům z osmdesátých let věnuje v dokumentu *Rudá mašina*. Zachytil ideologické soupeření Západu a Východu, ale i schopnost adaptability do nových podmínek po pádu železné opony. „Hráli nejlepší hokej na světě, ale žili zavření v kempu,“ povídal mi kudrnáč Polsky v Cannes. „Sovětský experiment nebyl udržitelný. Rovnostářské ideály ve sportu fungují a sloužit vyššímu cíli je taky prima, ale nelze to skloubit s normálním životem.“

Hlavní postavou snímku se stal obránce Vjačeslav Fetisov. „Já jsem Gabeho nejprve odmítal,“ říkal mi Fetisov v Cannes. „On stejně dorazil do Moskvy, aby tam natáčel ostatní kluky. Mezitím mi pořád volal. Až nakonec povídal, že nazítří už odlétá. Byl jsem v dobré náladě: „Stavím se na deset minut.“ A strávil jsem s ním šest hodin! Byl dobře připravený.“ Fetisov, který dnes sedí v ruském senátu a chlubí se, že dokázal na brusle postavit i Vladimíra Putina, si bez hokeje nedokáže představit život ani dnes: „Hraju o pivo. Je to ještě větší zábava, než když jsem hrál o zlaté medaile.“ ■

RUDÁ MAŠINA

11. 7. 21.30
Městské divadlo

IMAGINA

RÁD SE NECHÁVÁM
VYKOLEJIT

Skromný, mladý a talentovaný. **ROMAN ŠTĚTINA**, student pražské AVU i Städelsschule ve Frankfurtu nad Mohanem, se do Varů vrací podruhé v rámci sekce Imagina. Přijel doprovodit své dva krátké snímky, *Jazykolam* a *Přednášku*, které mají kořeny v jeho redaktorské práci pro Český rozhlas. „Pohybuji se především v galerijním kontextu, kde většinou prezentuju svá díla, takže se za filmmakera, jak stojí na mojí festivalové akreditaci, rozhodně nepovažuji,“ říká s úsměvem Štětina.

Roman Štětina přivezl do Varů své dva krátké filmy, které jsou zařazeny v cinefilské sekci Imagina.

Kristýna Pleskotová

Svůj šestiminutový Jazykolam, v němž rozhlasová technička vystřihává chyby z nahrávky jazykolamu, nedoprovázíte anglickými titulky. Proč?

Původně jsem plánoval, že udělám rovnou jazykové mutace, třeba anglickou nebo německou, ale nakonec jsem na to rezignoval a zariskoval. Prezentoval jsem tohle video jako svou školní klauzurní práci ve Frankfurtu a mělo úspěch. Na zahraniční publikum snímek funguje lépe bez titulků, protože se můžou soustředit třeba na zvukovou poezii, a navíc to má punc exotiky. A na rozdíl od českých diváků se cizincům nevybavují horké chvíle na logopedii. Vybral jsem si jazykolam „Od poklopu ku poklopu Kyklop kouli koulí“, neboť má v sobě ten sisufovský pohyb, který je zvyrazněn rukou techničky Jitky Borkovcové, jež střihá záznam na

pásku. A tím Kyklopem, který dokoulel moje video až do Varů, může být třeba i filmová kamera.

Proč jste do Přednášky angažoval legendární rozhlasovou hlasatelku Šárku Skalákovou?

Poznal jsem ji tak, jak má každý posluchač poznat svého oblíbeného rozhlasového hlasatele – skrz vysílání. Jsem velký fanoušek pořadu Svět viděný internetem, kde se občas objevovala. Její hlas mi přišel výrazný a zároveň jsem obdivoval, jak zní naprosto bezčasově.

Ve více než dvacetiminutovém videu čte Skaláková komplikovaný text o řečových poruchách vyskytujících se v češtině. Skutečně ho viděla poprvé až v den natáčení?

Koncept *Přednášky* byl původně trochu jiný – měla ten text odříkat s tím dokonalým rozhlasáckým přednesem. Přinesl jsem jí ho ale až na poslední chvíli rovnou do studia, kde jsme natáčeli.

Když jsem si šteloval kameru, ona si ho začala cvičně číst a dělat chyby. Na základě těch přeřeků a poznávání struktury textu se vyjevila její profesionalita a já jsem si uvědomil, že právě tohle bych měl zaznamenat. Takže to vzniklo v podstatě až na místě, jako většina věcí, které dělám. Rád se nechávám vykolejit z původního konceptu.

Je zvuk vaše hlavní téma?

Rekl bych mluvené slovo obecně, respektive rozhlas a možnost mluvit o současnosti skrze minulost. Je to taková moje metoda, popužil jsem ji i u svého předchozího videa *Povídání o umění*, které bylo v Imagině uvedeno loni. Tehdy jsem pro rozhlasový pořad sestříhal svůj fiktivní rozhovor se zesnulým Rudolfem Hrušínským. ■

PŘEDNÁŠKA

11. 7. 15.30 Kino Čas

TŘI MUŠKETÝŘI ČESKÉ KOPRODUKCE
PROJDOU ROČNĚ STOVKY NÁMĚTŮ

Různé žánry, autoři, zaměření i vyznění. Přesto má šestnáct českých filmů, které jsou letos v programu karlovarského festivalu, společného jmenovatele – kreativní tým stojící za Filmovým centrem České televize. To před dvěma lety nastavilo pod Petrem Dvořákem nový trend na poli koprodukcí ČT a nyní jeho snímky sbírají ceny na tuzemských i světových festivalech. Letos se šest z nich, o jeden více než loni, objevilo i v soutěžních sekcích MFF KV.

Helena Uldrichová, Tomáš Baldýnský a Jaroslav Sedláčekovi z Filmového centra ČT prošly za dva roky rukama stovky námětů a scénářů. Jejich

úkolem je vybrat ty, které by ČT jako největší tuzemský koproducent měla podpořit, a podílet se kreativně na jejich vývoji. „Filmové centrum přistoupilo k mému projektu s extrémní dávkou empatie, včas našlo slepé uličky ve scénáři a film dovedlo do finální podoby. Jeho členové velmi rychle rozeznali případná úskalí,“ říká o spolupráci s Filmovým centrem například Tomáš Pavlíček, režisér absolventského snímku *Parádně pokecal*, který soutěží ve Fóru nezávislých.

Filmové centrum ČT však kvalitní látky samo aktivně vyhledává. „Mezi nejvýraznější projekty, které jsme sami odstartovali, nyní patří *Krasosmutnění*,

volně pokračování legendárních *Postřižin*,“ prozrazuje Tomáš Baldýnský s tím, že scénáře filmu se ujal Marek Epstein. „Marek měl na *Krasosmutnění* spádeno už dlouho, ale pořád si nebyl jistý, protože měl k látce i Bohumila Hrabalovi velký respekt. První verze, kterou napsal, ale byla natolik dobrá, že nám všem vyrazila dech,“ doplňuje ho hlavní dramaturg Filmového centra Jaroslav Sedláček.

Do hlavní soutěže letos postoupily dva filmy, na kterých se ČT podílela, *Fair Play* a *Díra u Hanušovic*. „Výjimečné jsou pro nás také dva naše snímky ve Fóru nezávislých, kde se česká tvorba doposud příliš neprosazovala, stejně jako dokument o tuningu *K oblakům vzhlížíme*. Ten původně vznikl v tvůrčí skupině Kamily Zlatuškové primárně pro televizní vysílání. V sekci Na východ od Západu je další film ČT, *Rozkoš*,“ říká vedoucí Filmového centra Helena Uldrichová a dodává: „Těší mě žánrová i tematická pestrost našich filmů v soutěži. S mimořádným ohlasem se podle mě letos setká i nesoutěžní *Magický hlas rebelky*. Je to film plný autentických momentů, situačních rozhovorů a exkluzivních archivních materiálů.“ Spolupráci s ČT si pochvaluje i autorka tohoto dokumentu Olga Sommerová: „Oceňuju, že se televize veřejné služby podílí na hraných i dokumentárních filmech, které by bez této opory nemohly vzniknout. Celý tento projekt považuju za bohuželby a záchranný pro českou filmovou kulturu.“ [pr]

Jaroslav Sedláček a Helena Uldrichová z Filmového centra ČT

Bud'te také star s Turbo Internetem

s největším pokrytím v ČR

Vodafone
Power to you

**Turbo
Internet**

Powered by LTE

Prezident Jiří Bartoška a Laura Dern zdraví fanoušky před hotelem Pupp. Rozhovor s hollywoodskou hvězdou si přečtete v zítřejším a posledním letošním Festivalovém deníku.

Svaté čtveřice: Režisér György Pálfi s ekipou soutěžního snímku Volný pád

Režisérka Angelina Nikonova (třetí zleva) s týmem soutěžního filmu Welcome Home

Jan Švankmajer s prestižní cenou Mezinárodní federace filmových archivů

V Press Centru byl spatřen predátor karlovarský. Nikoho nesnědl, asi.

FAIR PLAY VÍTĚZÍ

První festivalová cena byla udělena – v divácké soutěži o nejlepší plakát filmů z Hlavní soutěže vyhrál vizuál domácího dramatu *Fair Play* režiséry Andrey Sedláčkové. Plakát vytvořili Marius Corradini a Tomáš Machek ze studia Side2, herečku Judit Bárdos vyfotil Tomáš Souček.

Andrea Sedláčková s cenou

Šimon Šafránek

„Plakátovou soutěž jsme uspořádali už potřetí,“ říká Marcela Lhotská, která má akci na starosti. Klání zorganizoval MFF KV ve spolupráci s firmou JCDecaux, v jejichž světelných vitrínách byly plakáty soutěžních snímků k vidění, a hlasovat se mohlo od začátku června až do 9. července.

Plakát k *Fair Play* tvoří realistická fotografie hrdinky snímku, která urputným výrazem a široce rozevřenými očima magnetizuje diváky. Realistické foto je ostatně základem pro většinu z dvanáctky soutěžících. Výjimkou je barevná ilustrace k animovanému snímku *Šutry v kapsách* a potom koláž k *Volnému pádu* maďarského režiséra Györgyho Pálfiho.

Fair Play je dramatem z Československa osmdesátých let. Jeho hrdinkou je dospívající Anna, která závodně sprintuje. A to tak dobře, že by se možná mohla dostat i na zahraniční olympijské hry. Tahle představa se líbí zejména Annině matce, která ve hrách vidí jedinečnou možnost k emigraci do svobodného světa. A proto neváhá podporovat dopingový program, který pro dceru připravili socialističtí lékaři. ■

JAK ZAČALA JEDNA, HNED BREČELI VŠICHNI

Český režisér a scenárista **ZDENĚK JIRÁSKÝ** debutoval výjimečným sociálním dramatem *Paupata*, které posbíralo čtyři České lvy. Jeho druhý film, *V tichu*, mapuje osudy pěti židovských hudebníků ze střední Evropy. Nenechte si ujít dnešní večerní projekci v Kině Čas.

Klára Kolářová

Autorka námětu, muzikoložka Agáta Schindler, zmapovala patnáct tragických židovských osudů – život zpěvačky, dirigenta opery nebo členů vokální skupiny. Jenže pokud by Zdeněk Jiráský zpracoval všechny Schindlerovou sesbírané příběhy, stal by se jeho film spíš katalogem než dramatem. A tak začal režisér počet hrdinů postupně ubírat.

„Původně jsem měl téma natočit jako dokument, ale cítil jsem, že to není moje parketa,“ líčí filmař. „Producentka Livia Filusová nakonec souhlasila, ať si látku zpracuju po svém – ovšem s rozpočtem deset milionů, což na historické drama rozhodně nejsou velké peníze.“

Právě nouze donutila Jiráského začít o tématu přemýšlet jinak. „Chtěl jsem vyprávět jen hudbou – herci spolu na place sice normálně mluvili, ale nesníмали jsme to. Až ve střížně začalo být jasné, že výhradně hudba celý děj neutáhne. Napadlo mě tedy dodat do filmu jakéhosi komentátora, jenže to bychom se obloukem vrátili na půdu dokumentu.“

Nakonec se Zdeněk Jiráský rozhodl pro originální řešení – postavy poznáváme skrz jejich vnitřní hlasy, díky čemuž se cítíme být charakterům blíž, nahlížíme jim do hlav. S touto formou často pracuje třeba Terrence Malick. Režisér přemýšlí, že by hrdiny časem přemluví angličtí rodiči mluvčí, aby snímek mohl být uváděn třeba ve Spojených státech.

Zdeněk Jiráský si začíná pro svůj nový film *V tichu* mapovat festivalový terén.

Během natáčení se muselo hodně šetřit i na lokacích a kostýmech. „Pro dozorce jsme měli k dispozici jenom dvě otlučené helmy z laminátu. Čím byla barva oprýskanější, tím víc z toho laminát čouhal a v postprodukcii jsme to přebarvovali.“ Levná výprava však Jiráského tolik netrápila – zrovna psychologizaci dozorců se chtěl totiž vyhnout. Jako záplekřejší problém se však ukázalo něco jiného, a sice otázka, jak pracovat s patosem.

„U podobných témat to musíte mít pořád na paměti. Naším heslem byla depatizace, to jsme si opakovali pořád dokola. Během natáčení ovšem docházelo k emotivním situacím – když se jedna z hereček na place rozbřečela, přidali se k ní ostatní. Přitom zrovna slz jsem se chtěl ve výsledku vyvarovat.“ ■

V TICHU

11. 7. 18.30 Kino Čas